

[Jørgen Jensen.]

den anden side må det vel erkendes — det gør jeg da i hvert fald — at det er en anselig byrde, der herved pålægges købmænd og andre detaillister, både store og små, at de ved denne bestemmelse pålægges et ofte meget stort arbejde, når de selvstændigt skal kalkulere alle priser og ikke kan støtte sig til eller stole på, at en vejledende pris er umiddelbart anvendelig i deres forretning. Det er derfor en trøst, at det i bemærkningerne til dette ændringsforslag anføres, og her citerer jeg:

„Det forudsættes, at lovens straffesanktioner i overtrædelsessager af denne karakter anvendes med den største forsigtighed, således at man fra monopoltilsynets side lægger hovedvægten på vejledning af forhandlerne og kun oversender sagen til politiet i sådanne tilfælde, hvor der utvivlsomt er tale om grov overtrædelse.“

Så meget om enkelthederne i betænkningen om lovforslaget.

Enhver, der har blot et nogenlunde eller beskedent kendskab til erhvervslivets forhold og aktuelle situation, ved, at konkurrencen i det sidste år er skærpet ganske betydeligt. Det gælder tydeligt på eksportmarkederne, men det gælder så sandelig også på det danske marked, hvor følgerne af liberaliseringen, toldnedsættelserne m. v. for importens vedkommende er slået kraftigt igennem, og hvor der i øvrigt føres en håndfast finanspolitik som led i den økonomiske sanering, der var en uomgængelig nødvendighed.

Tilsvarende betragtninger er fremført af mange af de organisationer, som har henvendt sig til udvalget. Lad mig tilføje, at også forbrugerne ved dette.

De har i det daglige liv, når de har skullet købe ind, det være sig madvarer, tøj, hårde hvidevarer, eller hvad det nu kan være, konstateret, at der er indtruffet en ny situation. Den stadige prisstigning er stoppet; på nogle områder erstattet af en direkte prisnedgang, på andre områder af en prisstabilisering, der har forøget reallønnen og realindkomsten for en række befolkningsgrupper. Jeg tror derfor, at den økonomiske udvikling som helhed ville have været i stand til at ordne de fleste af de forhold, som disse to love tager sigte på. Alligevel

går vi med til en ny forlængelse af denne ekstraordinære pris- og avancelovgivning.

Jeg gør det uden stor glæde, det tilstår jeg. Vi gør det under nødvendighedens lov. Vi ved i vort parti, at vi herved pålægger hele erhvervslivet ofre og byrder, som kun kan motiveres i en særlig situation. Vi ved, at ved denne lovgivning siger vi til erhvervslivets hundredtusinder af folk, at nu skal I endnu i 7 måneder berøves muligheden for at opnå nogen som helst realindkomstforbedring, medens der ikke på tilsvarende måde lovgives restriktivt for andre befolkningsgrupper. Denne byrde pålægges erhvervslivet som en appel til alle her i samfundet om at vise indkomstpolitisk mådehold til fælles gavn. Jeg vil håbe, at den appel, som fremkommer gennem denne lovgivning, høres i alle kredse af det danske samfundsliv. Det er på denne baggrund, at jeg giver det konservative folkepartis tilsagn om at ville stemme for disse lovforslag.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Jeg kan på venstres vegne tiltræde de ændringer og tydeliggørelser vedrørende denne lovgivning, der er tilvejebragt under udvalgsarbejdet og under samråd med den højtærede handelsminister. Jeg benytter lejligheden til at understrege, at det er en midlertidig lovgivning, og at en sådan midlertidig lovgivning naturligvis skaber visse problemer med hensyn til at gøre administrationen effektiv. Jeg er glad for, at den højtærede handelsminister har tilkendegivet, at det er en fornemmere opgave at vejlede de borgere, der skal virke under denne lovgivning, end at forfølge dem med straffesager. Jeg tror også, det er det, der giver det bedste resultat med hensyn til de formål, man har opstillet for denne lovgivning.

Vedrørende enkeltheder kan jeg tilslutte mig de udtalelser, der er blevet fremsat af det ærede medlem hr. Jørgen Jensen, og i øvrigt henvise til den fyldige betænkning og det omfattende bilagsmateriale, der foreligger.

Jeg skal også benytte lejligheden til at takke socialistisk folkeparti for den politiske ræson, der førte til, at partiet nåede frem til erkendelse af, at det var rigtigt at trække partiets lovforslag tilbage. Derimod forstår jeg ikke de motiveringer, der ligger bag socialdemokratiets og socialistisk folkepartis